

BILO JE NEKOČPA DANES?

Sem potoček. Rad bi vam povedal, kako sem nekoč bil čist in lep, ... zdaj pa ni več tako.

Spominjam se dni, ko sem bil v središču pozornosti. Ob meni zajci, race in srne, katerim sem gasil žejo. V mojih bistrih valovih postrvi, pod kamenjem pa potočni raki in školjke. Niste vedeli, ne, da raki in školjke ne živijo le v morjih. Otroci so bili moji dobri prijatelji, s katerimi smo preživeli skupaj vse dneve šolskih počitnic.

Le povejte starši, kje ste se naučili plavati. V mestnih bazenih? Kje pa, bil sem najlepše in najčistejše kopališče, kar so jih ljudje poznali. Povrh vsega pa še naravno. V moji družbi pa niso bili le otroci, tudi mame so prihajale na moje brežine, kjer so prale umazano perilo. To me je res žgečkalo. Ob večerih pa so ob meni posedali ribiči in se veselili bogatega ulova. Lahko vam povem, da je bilo zares živahno. Občasno se mi je celo dozdevalo, da se zemlja vrt okrog mene in ne okrog sonca.

Danes sem osamljen in sam. Igram se s starimi čevlji in počenimi lonci, družbo pa mi delajo le še stari avtomobili in zarjavela kolesa. Kakšna družba pa je to. Zelo pogrešam stare prijatelje.

Otroci se danes kopajo le še v toplicah in v morju. Seveda, ko pa sem tako umazan. V meni se sedaj lahko le še umažeš in ne umiješ. Ob poletni vročini pa me ljudje obrekujejo, zaradi mojih neprijetnih vonjav. Ribo le še s težavo opaziš plavati. Mislim, da bi jim bilo po tej umazaniji bolje hoditi in ne plavati.

Vse to me iz dneva v dan bolj žalosti. Želim si postati čist, kakor prej. Otroci, s katerimi sem se nekoč veliko družil, so postali biologi, inženirji ter zdravniki, zato ostaja upanje, da mi bodo le pomagali.

To je zgodba o potočku, ki je prav tako del Zemlje. Če želimo ohraniti naš planet čist in lep, si moramo zato vsi prizadevati in ne samo misliti na to, kako

bodo ostali prečistili Zemljo, ampak nekaj za to narediti tudi sami. Če ne bomo za čistočo poskrbeli danes, bo morda jutri že prepozno. Zemlja se bo utapljala v umazaniji...

Torej, ne odlagajmo na jutri, ampak to storimo že danes! **OČISTIMO NAŠ PLANET!!!** Čist bo veliko lepši in boljši. Dvomite? Prepričana sem, da ne!!!

Tjaša Stater, 8. a
Mentorica: Urška Hlupič

DAN ZEMLJE

Iz plina in prahu se je Sonce rodilo,
iz kamenja in ledu več planetov nastalo.

Tako je pred več milijardami let
nastal tudi naš modri planet.

Zemljina skorja se vsak dan premika,
vulkanom, potresom se ne umika.

Rastline in živali prišle so na svet,
pred več kot petsto milijoni let.

Odkar pa ljudje smo se naselili,
Zemljo to našo smo spremenili.

Vsa tehnika in tehnologija
na Zemlji prehitro se danes razvija.

Kemija povzroča strupene snovi,
tako da naše ozračje spremeni.

Podiramo gozdove zaradi lesa,
a vse to nekoč maščevat' se nam zna.

Naši že Zemlji nevarnost preti,
zdravje ljudi se ogroženo zdi.

Rešimo Zemljo, kar rešit se da!
Vsak naj varčuje, kolikor zna!

Ločujmo odpadke, ne mečmo smeti,
iz naših tovarn se naj ne kadi!

Spomladi pa Zemlja svoj praznik slavi,
privoščimo ji, naj še dolgo živi!

Maja Bezjak, 7. b
Mentorica: Lidija Verlek

FIŽOLČEK

Fižolček je vzklil. Pa je rasel in rasel in dobro obrodil. Potem je čakal in čakal, dokler ga ni obral en deklič.

Že se greje v joti naš fižolček, potem pa...

POK!

Se lonček razpoči, fižolček iz njega skoči.

Astrid Marovič, 2.a

PRIŠLA JE POMLAD

V deželo je prišla pomlad.
Zvončki zacveteli so,
vijolice prelepe so,
trobentice se razcvetele so.
Ptički lepo prepevajo in nas
v naravo vabijo.

Nina Bošnjak, 2.a

OBLAK SEM

Sem oblak Urh. Sem temno
modre barve. Rad imam sonce
in druge oblake, ki so moji
prijatelji. Skupaj se igramo in
jadramo po nebu. Rad potujem
in spoznavam nove dežele.
Včeraj sem bil na morju.

Urh Ž. Matjašič, 2.a

ČUDEŽNI NALIVNIK

Nekoč je živel deklica z imenom Maja. Maja se je nekega dne odpravila na sprehod. Ko je tako hodila, je zagledala na tleh nalivnik. Pobralla ga je in dala v žep. Zvečer je odšla spat. Zaslišala je neznan glas in se zelo prestrašila. Neznani glas ji je povedal, da je čudežni nalivnik.

Drugi dan je deklica pisala domačo nalogo. Presenečena je ugotovila, da je nalivnik res čudežen, saj ji je vse napake v zvezku popravil.

Nuša Bezjak, 2.a

MEDVEDEK

Medvedek, hopla hopla dri,
skače in se veseli.
Pa žirafa priskaklja.
Vpraša, hopla hopla dra:
»Kaj pa je, medvedek?
Zakaj se tako veseliš?«
»Dam dam, ker na rojstni dan
odskakljam, dam dam.«
»Lahko tudi jaz grem s teboj?«
»Seveda, leda leda!«

Astrid Marovič, 2.a

METULJ

Metulj leta naokoli,
sem ter tja. Njegova
krilca so pisana. Rad
počiva na cvetlicah.

Tajda Drevenšek, 2.a

ČUDEŽNI NALIVNIK

Čudežni nalivnik je kot
zlat perivnik.

Z njim lahko rišem
in kaj izbrišem.

Ta nalivnik zna :
čarati, parati
in kaj lepega pričarati.

Nika Kristovič, 2.a

PRVI SNEG

Juhuhu, prvi sneg je tu,
zunaj se lovimo
in se veselo smejimo.
Snežinke padajo in nam
pomagajo,
da naredimo velikega snežaka
orjaka.

Jakob Ovčar, 2.a

MUCEK

Ko se sonček nam prikaže,
Mucek tačke mi pokaže.
Ko pa nočka se spusti,
Mucek sladko z mano spi.

Jure Bračko, 2.a

DEŽNIK SEM

Sem pisan dežnik. Ime mi je
Tjaša. Moj lastnik je Tadej.
Najraje sem zunaj na dežju.
Moj lastnik najraje skače po
lužah. Vesel sem, ko me
poškropi. Ob deževnih dneh
greva na sprehod.

Tjaša Murko, 2.a

Katja Bezjak, 10 let

SEM LUŽA

Sem luža. V začetku sem modre, potem pa rjave barve. Vedno sem mokra. Po meni skače Rok. Rada ga poškopim. Rok vedno stopi v mene. Samo enkrat je stopil mimo.

Rok Bezjak, 2.b

SEM OBLAK

Sem oblak. Rad letim po zraku. Vidim hiše in bloke. V meni se nabirajo dežne kapljice. Ko sem poln, zalijem hiše. Rad sem velik, da me vidijo.

Timi Pernat, 2.b

ZIMSKE POČITNICE

V nedeljo zjutraj smo se odpravili na smučanje. Namestili smo se v apartmaju blizu Kranjske Gore. Naslednje jutro smo se odpravili na smučanje v Italijo. Smučišče na SV. Višarju je bilo zaprto, zato smo smučali v Kranjski Gori. Po kosilu smo šli na sprehod in smo si ogledali skakalnice v Planici. V sredo smo smučali na italijanski strani Kanina. Smuka je bila odlična. Stric Tomaž nas je povabil na pico. V petkovem jutru nas je zbudilo deževje. Odločili smo se in odšli domov.

Tilen Petrovič, 2.b

MOJ DNEVNIK

Petek: Nocoj grem spat k teti Mihi. Igrala se bom s psičko Pino.

Sobota: Bila sem na obisku pri prijateljici Anji. Igrali sva se trgovino. Z mamico in bratcem sem šla na sprehod k babici. Nabrala sem ji šopek zvončkov.

Nedelja: Igrala sem se z Maksom na postelji. Povedala sem mu pravljico.

Ponedeljek: Bila sem v toplicah. Preplavala sem olimpijski bazen. V bazenu sem se igrala z Žakom.

Naja Cajnko, 2.b

Moja počitnice

Med počitnicami sem bila s starši na smučanju. Popoldan sem smučala s smučarskega šola. Mojemu učitelju je bilo ime Igor. Bil je zelo prijazen. Na smučanju sem imela prijatelje: Sio, Dejo, Luka, Zorjo, Miha, Jakija in Vito. Ko smo se pripeljali na stuj, sem šla k babici. V tisti hiši sem šla s teto Majo in sestrično Lizo na sprehod do mojega doma. Med počitnicami sem se imela lepo.

Jerica Ferčič, 3.b

DEŽNA KAPLJICA

Sem kapljica. Z neba padem Katji na nos. Kadar padem na dežnik, se razpršim. Iz mene nastane nešteto kapljic. Na topli glavi se stopim in izhlapiam v nebo.

Katja Vauda, 2.b

Zimske počitnice
V sredo sem šel prvič letos v smučarski tečaj. Zbrali smo se v Mariboru in se z avtobusom odpeljali na Avuh. Tam smo se razdelili v skupine in šli smučat. Imel sem prijatelja Uda in učitelja Benas. Po štirih urah smučanja smo šli maxaj v dolino. Pred časopisno hišo Učen sta mene in mojo sestro Elo čakali mami in sestra Iva. Skupaj smo šli v Mo' Donald's. Med počitnicami sem šel k babici in skupaj sva brala knjige.

Urban Beklar, 3.b

Če želiš, napiši opis predmeta

Moja žoga iz Barcelone je okrogle oblike in rdečomodre barve. Na njej je slika in podpis Ronaldinha. Katerena je iz usnja. Po velikosti je najbolj primerena za nogomet. Z njo igravam tudi kosarko in odbojko.

Manja Toplak, 3.a

Če želiš, napiši opis osebe.

Živela bom moja sestra Rebeka. Ima črne lase, zelene oči in stara je 22 let. Vsak dan pride po mene v šolo. Rada potuje po svetu. Je prijazna in nasmijana. Dobro se razumeva. Ho sem žalostna, me potolaži. Uvela in ponosna sem, da imam takšno sestro.

Ana Troj, 3.a

ZA JEC (opis)

Zajec se hrani z zrnji, zelenjavo, sadjem in pije vodo. Zajci albinii imajo rdeče oči in belo dlako. Imajo dolga ušesa in brčice. Na tacekah imajo kremplje. Spadajo med glodalce. Poznamo več vrst zajcev: kunce, poljske in gozdne zajce. Domači zajci se imenujejo kunci. Moji zajčci se imenujejo Miša in se zelo rada cartlja.

Indrič Maša, 3.A

Če želiš, napiši opis živali.

Živela bom moja dve jajčici. Imata okroglo glavo, podolgovato telo, kratke tačke in mali rep. Premikata se tako, da skačeta ali hodita. Jaz imam svoji jajčici vsako v svoji kletki. Hranita se s krompirjem, rižom in sončnicami. Imata radi suhi kruh in jabolka. Nekateri jih rabijo, da se prehlajujejo ali za topla oblačila, jaz pa jih imam za cartanje in božanje.

Ana Ljubeč Kováč, 3.b

Če želiš, napiši opis živali.

Ime mu je Tačko. Star je tri leta. Ima podolgovato glavo. Telo je črne barve. Noge so spodaj bele, zgoraj pa črne barve. Premika se s štirimi nogami. Hranil se s briketi, klobasami in pije vodo. Živi v Dornavi. Pred dnevno letoma sem mu rešil življenje, zato sva prijatelja. Tačko je prijazen pes.

Uro Ljubeč, 3.A

KAJ JE TO ŠKODA Po vzoru pesnika Toneta Pavčka spesnili učenci 3.b

Škoda,
da so izumili stroge
starše, tate in mame,
škoda,
da za otroke uboge
veljajo prepovedi same.
Škoda,
da ne smemo dolgo ostati budni,
škoda,
da, se ne moremo samo igrati,
škoda,
da, ne gremo vsak dan v toplice,
škoda,
da, ne smemo jesti bonbonov
namesto kosila,
škoda,
da, sladoled ne teče v potokih,
škoda,
da, niso šole iz čokolade,
škoda,
da, ne obstaja ščetka, ki bi sama
čistila zobe,
škoda,
da, se soba ne pospravi sama,
škoda,
da starši ne ubogajo otrok,
škoda,
da, ni vsak dan naš rojstni dan,
a najbolj škoda,
da od vzhoda pa do zahoda
nihče ne razume, kaj je to škoda.

VSE ZELENO

Vse zeleno. Vse zeleno.
Travnik, polja in gozdovi,
prijetni naši so domovi.

Zelena smreka, zeleni grm,
zelena polja, zeleni trn.
Zraka čistega nam dajo,
da otroci veselo se igrajo.

Po travniku se vsi podimo,
drugi dan pa v šolo odhitimo.
Zdravi smo in dobro se učimo,
saj z naravo vsi živimo.

Vse zeleno. Vse zeleno.
Vse lepo je okrašeno.

Eva Bolcar, 4.a

IZDELAVA IN IGRANJE NA LONČENI BAS

Lončeni bas je izdelan iz lončenega lonca, čez katerega je napet posušen svinjski mehur, v katerega je vpeta palčka, ki je iz trstike ali koruznice. Mehur je na lonec trdno zvezan z močno vrstico ali čevljarsko dreto. Pri igranju uporabljamo tudi gobico s katero si občasno zmočimo palčko. Na lončeni bas igramo tako, da ga godec drži v levi roki pod pazduho, v desni pa ima mokro gobico in s prsti drsi po palčki gor in dol. Godec mora imeti tudi posluh, da sliši melodijo, ki jo zraven prepeva ali spremlja kakšen drugi instrument

Rene Fekonja in Vito Meznarič, 4.a

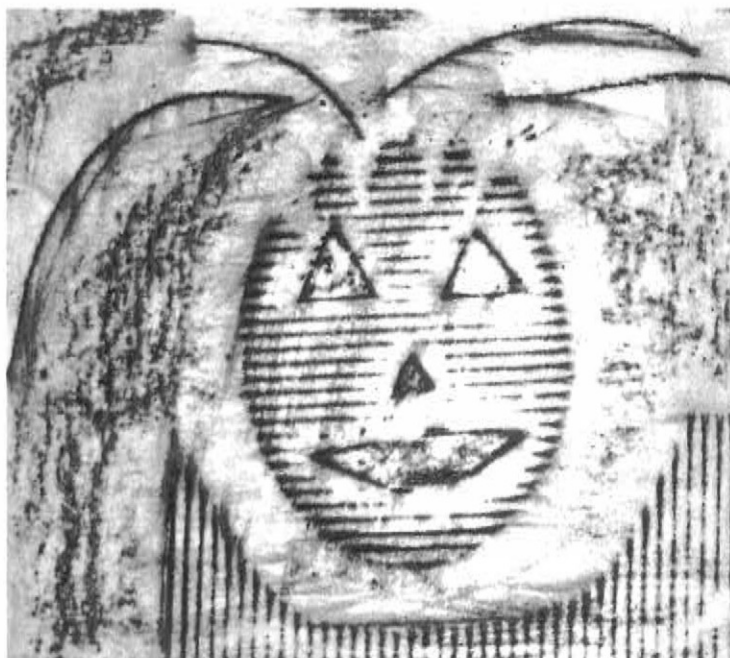
MOJA DRUŽINA

Naša družina šteje štiri člane. V družini ima vsak svoje delo. Dedi dela dom za zajčke, babi kuha kosilo, mami je v službi in jaz v šoli. Ob koncu tedna se zabavam, gledamo televizijo in se pogovarjamo. Srečni smo takrat, ko se zberemo pri kosilu in jemo.

Imamo še živali: psa Capija, mucu Tačko in Kepico, pa še ribico Lusko.

Rad imam mojo družino.

Vito Meznarič, 4.a

Darbo Štrcl, 10 let

DEŽELA SRČKOZVEZDJE

V deželi Srčkozvezdje
se čudeži godijo.
Tam omake so, obare,
juhe, čevlji, čokolade.
O, dežela Srčkozvezdje,
o, dežela Srčkozvezdje,
je srčno zvezdnata dežela -
Srčkozvezdje.

No, dežela Srčkozvezdje,
je v obliki srca in zvezdja,
tam ljudi je na milijone,
dva milijona, tri milijone.
O, dežela Srčkozvezdje,
o, dežela Srčkozvezdje,
je srčno zvezdnata dežela -
Srčkozvezdje.

Tam gospodje in dame
sproščeni so,
kjer dežja in snega ni,
vendar letni časi so
s soncem obsijani močno.
O, dežela Srčkozvezdje,
o, dežela Srčkozvezdje,
je srčno zvezdnata dežela -
Srčkozvezdje.

Sara Vučković, 4. b

KAJ SE JE ZGODILO, KO JE DARKO PRELUKNJAL ZRAČNICO

Nekega dne je Darko preluknjaj zračnico na svojem kolesu. Prišel je sosed Mirko, in mu povedal, da se mu je preluknjala zračnica na avtomobilu. Bil je zelo jezen. Zagledala sta Darkovega prijatelja Aleksa, ki je bil žalosten, ker se je tudi njemu preluknjala zračnica na kolesu. Naenkrat so imeli vsi ljudje, Darkovi prijatelji in sorodniki, preluknjane zračnice na svojih kolesih in avtomobilih. Hoteli so kupiti nove zračnice, vendar so te v trgovini kar popokale. Nikjer ni bilo možno kupiti novih zračnic. Stric Miha je bil zelo jezen na Darka, ker je napravil takšno neumnost in mu rekel, da ne bo več igral z njim Črnega Petra. Ljudje so bili zelo žalostni. Tisti, ki so šli v službo ali trgovino z avtomobili ali s kolesi, se več niso mogli z njimi vrniti domov. Ko je Darko to videl, se je odločil, da bo nekaj naredil. Poiskal je kosček stare gume in lepilo ter zakrpal zračnico na svojem kolesu. Naenkrat so imeli zakrpane zračnice sosed Mirko, Aleks in vsi ostali. Tudi nove zračnice v trgovini so bile takšne kot prej. Vsi so bili Darku zelo hvaležni. Obljubil jim je, da bo bolj previden in ne bo več preluknjaj svoje zračnice. Stric Miha pa je zopet igral Črnega Petra z Darkom.

Anja Belić, 4. b

KAKO JE ZMAJČEK ZALOGAJČEK POSTAL ZMAJ ZALOGAJ (domišljjski spis)

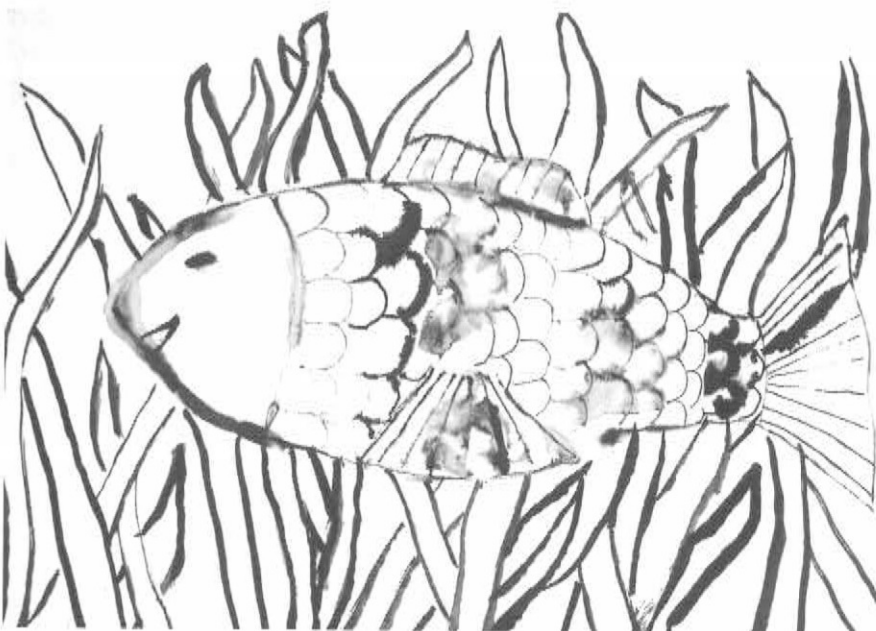
Nekoč, pred davnimi časi, leta 1657, je živel kralj Lijeovski peti. Imel je ženo po imenu Jasmina. Žena je bila noseča in je kmalu rodila. Rodila je punčko. Ime sta ji dala po angleški kraljici Amandi. Amanda je hitro odrasčala. Nekega dne je prišel na grad zmaj, ki je z ognjem naredil veliko škode prebivalcem gradu in posestvu. Tako je bilo še mesece in mesece. Potem se je nekega pomladnega dne princesa Amanda zelo zaljubila v princa iz Francije. Ime mu je bilo Erik. Nekega dne je Amanda prišla z Erikom na grad. V trenutku sta zagledala, da je nekaj narobe. Na grad je prišel zmaj in odnesel kraljico Jasmino. Princ Erik se je odločil, da bo poiskal kraljico in za nekaj časa zapustil Amando. Odpravil se je s težkim upanjem, da bo preživel. Posadki je ukazal, naj napnejo jadra, gredo nad zmaja in ga ubijejo. Potovali so sedem mesecev in še niso imeli sledu o njem. Čez nekaj dni najdejo nekakšno votlino, kjer bi lahko bil zmaj. Videli so ga, kako je spal, v naročju pa je imel kraljico Jasmino. Princ je vzel puško in nameril proti zmaju. Ubil je zmaja in rešil kraljico. Skupaj so odpotovali nazaj z mrtvim zmajem. Prispeli so na grad. Kralj je dovolil, da se princesa Amanda poroči s princem Erikom. Poročila sta se in za pojedino so imeli velikega zmaja. Imenovali so ga Raj.

Jan Harb, 4. b

OPIS MOJEGA OČETA

Moj oče je star 35 let in je srednje velikosti ter ima zelo kratke črne lase. Po poklicu je višji vodnik in je odgovoren za varnost na radarju, zato gre v službo zelo zgodaj. Doma pomaga pospravljati, čistiti in še veliko drugih stvari. V prostem času se ukvarja z vinogradom in obnavljanjem vikenda. Mojemu očetu je ime Renato in je prijazen, vljuden, včasih pa tudi strog. Dosti se ukvarja z nami, ob večerih gleda TV, rad pa prebere tudi časopis. Zelo ga imam rad.

Žan Malek Petrovič, 4. b

Katja Bezjak, 10 let

MARKU SE JE PRELUKNJALA ŽOGA

Marko in njegovi prijatelji so igrali nogomet. Med igro jim je žoga padla v trnje in se preluknjala. Vsi so bili zelo žalostni. Marko se je odločil, da se bo s kolesom odpeljal po novo žogo. Med potjo se mu je preluknjala zračnica na kolesu. Zato se je določil, da bo pot nadaljeval z avtobusom. Ko je vstopil na avtobus, se je tudi avtobusu preluknjala zračnica. Marko je postal zelo žalosten in je odšel peš nazaj na igrišče ter poiskal žogo. Ko je dvignil žogo, je videl, da je v njo zapičen trn. Trn je izpulil in žoga se je napolnila z zrakom. Prav tako so bile polne vse preluknjane zračnice. Marko in vsi njegovi prijatelji so bili zelo veseli. Na igrišču so se naprej igrali z žogo.

Žan Horvat, 4. b

ZOBNA MIŠKA

Ponoči pride miška. Tralala, hopsasa.
To je zobna miška. Tralala, hopsasa.
Kaj le dela miška? Tralala, hopsasa.

Gleda, opazuje, premišluje,
kako naš zobek rad miruje.

Miška gleda zobke. Tralala, hopsasa.
Nam daje zdrave napotke. Tralala, hopsasa.
Če se miškinih napotkov rad držiš,
dolgo, dolgo zdrav živiš.

Manca Bauman, 4. b

UGANKE

Dva avtomobila na kupu stojita,
vsa potolčena in razbita.
(ačersen)

Zraven njega ponavadi stoji
prometni znak in nekateri mu
pravijo zebra.
(doherp)

Zraven nje je pločnik in po njej
se vozijo avtomobili.
(atsec)

Žan Malek Petrovič, 4. b

VLAK

Vlak po tirnicah drvi,
glasno zapiska hi, hi, hi.
Kakor ptica poleti,
da pod kolesi se iskri.

Pelje lahko mnogo ljudi,
saj ima vagone tri.
Če si korenjak,
pojdi na hiter vlak.

Iz vlaka zapuha dim,
zato je konec rim.

Nejc Lukežič, 5.a

VLAK DRVI

Ni vsak vlak tak
kot naš je vlak.
Vedno hitro drvi,
za njega počitka ni.

Se za kratek čas ustavi,
svoje potnike pozdravi.
Nato pa vrata spet zapre
in po progi jo ucvre.

Strojvodja še zapiska
in pozdravi tudi nas.
Jutri spet ta brzi vlak
bo pridiral skozi vas.

Luka Benčič, 5.a

POMLAD

Ko zjutraj se zbudim,
ptički že pojo.
Vprašam se zakaj?
Pomlad k nam vabijo.

Sprehajam se po travniku,
vse belo je kot sneg,
zvončki že cingljajo,
pobelili so breg.

Najlepši je pomladni čas,
ko vse dehti in se prebuja,
teloh, zvončki, mačice
in mnoge še živalice.

Sonce toplo nas pogreje,
marsikdo se veselo smeje.
Srečni bomo mi,
na sprehod z očkom, mamico odšli.

Teja Jurič, 5.a

MALA PRINCESKA

Nekoč je živela mala princeska, ki se je najraje igrala s svojimi spletičnami, ki so ugodile vsaki njeni želji.

Nekega dne pa je mimo njenega gradu priletel velik rdeč zmaj. Ko ga je kraljična zagledala, si ga je takoj zaželela. Kralj ji je kupil mehničnega, plišastega, elektronskega zmaja, a kraljična je hotela pravega. Kralj je dal oglas: kdor prinese čisto pravega letečega zmaja, dobi pol kraljestva.

Neke noči na grad prijezdi črni jezdec na črnem konju in se ponudi za iskanje letečega zmaja. Naslednje jutro se že odpravi s svojim črnim konjem.

Jezdi in jezdi črni jezdec, pa mu pot prekriža mala miška in ga prosi, če lahko jaha z njim. Črni jezdec jo samo pogleda in odjaha naprej. Kmalu prispe do votline, skoči s konja in v votlini trdno zaspi. Ampak ubogi črni jezdec ni vedel, da je votlina zmajeva. Tako zmaj, ko pride domov, najde človeka in konja in oba raztrga. Ker po enem letu jezdec ni bilo nazaj, obupani kralj spet razpošlje oglas.

Neke noči na grad prispe rjavi jezdec na rjavem konju in se drugo jutro odpravi za zmajem. Ker tudi ta ne posluša miške, ga raztrga zmaj.

V črni noči na grad prijezdi beli jezdec na belem konju in prosi za prenočišče. Zgodaj zjutraj

se tudi ta odpravi iskat zmaja. Na poti sreča miško. Ta jezdec jo z veseljem vzame na svojega konja. Ko prijezdita do votline, beli jezdec želi leči in se odpočiti. Miška mu reče, naj se raje skrije v čeber, saj je votlina zmajev dom. Jezdec zleze v čeber in tam najde majhnega zmajčka, ki ga z miško odneseta kraljični. Ko kraljična zagleda jezdečevo miško, noče več zmaja, ampak si zaželi njo. Beli jezdec miške noče dati. Ko jo močno objame, mu miška pade iz rok. V trenutku, ko se dotakne tal, se spremeni v princesko. Z jezdecem se poročita in srečno živita do konca svojih dni.

Rebeka Drevenšek, 5. b

PEPELKINE SANJE O PLESU

Zdaj perem, zdaj šivam in brišem prah, se v delu utapljam, da me je strah.

Je delo končano, že drugo sledi, polsestri sta leni, jaz delam za tri.

Saj delo ni težko, se ga ne bojim, a vsega ne zmorem, se žalostim.

Sem večkrat potrta, zjokala bi se, a miške in ptički mi blažijo gorje.

Obleko so plesno mi stkale lepo, za velik ples v gradu krasila me bo!

Maša Hvalec, 5. b

Maja Bezjak, 10 let

Teja Jurič, 10 let

ZGODBA PRIJAZNEGA ČAROVNIKA IN ZLOBNE ČAROVNICE

Pred mnogimi leti je živel čarovnik, ki je bil prijazen.

V sosednji deželi pa je živela čarovnica, ta je bila zlobnejša kot najbolj zloben zmaj.

Nekega dne je prišel nek tujec, ki je slišal, da čarovnik ozdravlja ljudi, s svojimi zelišči. Tujec je imel takšno bolezen, da je čarovnik ni mogel ozdraviti, saj ni imel določenih rastlin. Tujca je napotil k svoji sestri, ki je bila zlobna in živela v sosednji deželi čez reko, kjer bo našel to rastlino. »Vendar pazi se je, da te ne začara in poje za večerjo,« je še dodal čarovnik.

Tujec je prišel do stare hiše, pihal je veter in tudi deževalo je. Zunaj ga je napadel velik pes. Hitro je prišel čarovnik in psa spremenil v čisto majhno prsrčno muco in nato še hišo ter svojo hudobno sestro v prijazno čarovnico. Okoli hiše je bilo polno zdravih rastlin, še celo več kot na čarovnikovem vrtu. Nabral je šopek teh posebnih rastlin in ozdravil tujca.

Njegova sestra pa se je začela ukvarjati z rastlinami in postala prijazna čarovnica. Tako so živeli srečno do konca svojih dni.

Luka Medic, 5. c

TRNULJČICA

Trnuljčica že sto let spi,
zbuditi se ji ne mudi.

Ko pa princ na belem
konju prihiti,
se Trnuljčica takoj zbudi.

Rebeka Gomboc, 5. c

BARVE

Zelena je trata,
zelen je cel svet,
pridi k meni
pomlad spet.

Barva bela je zapela:
zima, zima bela.

Barva rdeča je kot sveča,
lahko je kri ali sreča.

Modra je kot morje,
je najboljša in najlepša,
ker je meni všeč,
saj je kot obzorje.

Klara Kristovič, 5. c

ŽIVALI

Živali so spomladi žive,
pozimi so zvite kot bube.

Ko čez zimo se naspijo,
se na pomlad vse dobijo,
takrat spet oživijo.

Denis Trebovšek, 5. c

TRIJE PALČKI

Nekoč so živeli trije palčki. Bili so zelo zaspani, saj so celo noč žurirali. Šli so spat.

Zjutraj, ko so se naspali, so šli loviti ribe. Eden je ulovil čevelj, drugi prazno pločevinko, tretji pa je ulovil zlato ribico. Ribica je rekla: »Izpolnim ti eno željo, če me izpustiš.« Palček je rekel:

»Kadar bom tlesnil s prsti, bom dobil eno vrečo cekinov.« Ribica je rekla: »V redu, ampak me izpusti.« Palček jo je izpustil in tlesnil in se mu je pokazala vreča zlata. Čez nekaj dni so imeli toliko denarja, da so se že skregali in odšli vsak po svoje.

Glej, da ne boš enak, in da ne boš pozabil na prijateljstvo.

Domen Lisjak, 5. c

VOLK Z RDEČO KAPO

Nekoč, je v vasi na robu gozda, živel ljubeč volk. Vse živali so ga imele rade, še posebej pa lovec, ki je živel na drugi strani gozda.

Nekega dne je mamica rekla volku, da je lovec zbolel in ga prosila, da mu odnese nekaj dobrot. Pred odhodom ga je še posvarila, naj se pazi hudobne deklice, ki straši in strelja uboge živali. »Ne skrbi mamica,« je rekel volk in veselo odšel.

Po poti je nabiral kamenje za lovca in niti opazil ni, da za njim hodi nevarna deklica. Volk ni vedel kdo je, ko je skočila pred njega. Volk je povedal kam gre, deklica pa mu je povedala daljšo pot, da bi bila prej pri lovcu in volka v miru ustrelila, prej pa močno prestrašila. Deklica je zbežala k lovcu. Zaklenila ga je v omaro, si oblekla njegove hlače in nadela njegov klobuk. Skrila se je za vrata, kjer je čakala na volka, da ga prestraši.

Volk končno pride do hiše, odpre vrata in veselo kliče lovca. Takrat izza vrat skoči deklica, ki začne kričati, kazati jezik ter meriti s pištolo.

Volk ves prestrašen leži na tleh in milo prosi deklico, da ga izpusti.

Ravno takrat pa gre mimo hiše babica, ki lovi mravlje in ptiče. Zasliši čudne krike in vstopi v hišo. Prepodi deklico, potolaži ubogega volka in odklene prestrašenega lovca.

Eva Majcen, 5. c

RDEČA KAPICA

Rdeča kapica po gozdu je šla
in volka je srečala, pa ga
vprašala,
kje je babica doma.

Potem pa pride do rumene
hiške
in se že gresta mačke in miške.

Pride lovec,
naredi red,
pa volka vrže v sekret.

Dania Kanlić, 5. c

ROLKA

Hiti, hiti rolka v beli dan,
na njej se pelje deček zaspan.

Ko tako hiti in hiti,
se v smetnjak zaleti.

Martina Šprah, 5. c

RDEČA KAPICA

Rdeča kapica se je k babici
napotila,
da bi ji nekaj stvari pustila.

Bila je bolna,
zato jo je mama pustila,
pred tem pa jo na nevarnosti
opozorila:

Bodi pridna,
ker veliko živali v gozdu živi
in se ti lahko kaj zgodi.

Rdeča kapica je v gozd odšla
in tam dva metulja srečala.
Preden je naprej odšla,
ju je vprašala,
če bi z njo odšla,
metulja odgovorila sta da.

Prispela je k babici,
jo poljubila, dala stvari
in spet domov se napotila.

Na poti nazaj je še za mamo
rože nabrala
in babici lubčka poslala.

Sanja Kosi, 5. c

PUST

Prišel Pust je na dopust,
ko videl otroke je praznih ust.
Pust krofe je delil,
in kamorkoli je prišel,
jih je malo pustil.

Otroci se ga veselimo,
svoje maske popestrimo.
Rajamo, se veselimo,
da veselja ne prepodimo.

Raja staro, mlado,
doživeto in našemljeno.
Po ulicah raja polno ljudi,
zato se še nam za njimi mudi.
Pustni torek razveseli vse,
zato zamaskirali smo se.
Ko glavna povorka je prišla,
so maske tekale sem ter tja.

Kurenti ropotajo, hudički skakljajo,
čarovnice na metlah drvijo,
otroci se smejiijo.
Medved po cesti se vali,
rusa pa za kmeta se boji.

Ko pusta pokopali so,
otrokom hudo je bilo.
A vendar drugo leto spet,
pustne šeme zabavale bodo ves
svet.

Nuša Šerbec, 5.c

**DOBRA DELA SE
POPLAČAJO**

Nekoč, pred davnimi časi je živel kralj, ki je imel prelepo hčerko. Nekega dne pa je dal razglasiti, da tisti fant, ki bo opravil tri naloge dobi hčerko, če pa tega ne opravi, ga spremeni v kip.

Tako so prišli fantje z vseh kraljestev, toda vsi od prvega do zadnjega so se spremenili v kip. Nato pa je za to slišal princ Filip. Ker je vedel, da bodo naloge težke, se je moral dobro pripraviti. Vzel je meč in belega konja in odšel proti kraljestvu. Toda pot je prekrižal starec, ki ga je prosil za vodo. Princ mu je dal vode, v zameno pa mu je starec dal

čarobni nož in mu rekel, naj nož uporabi pri prvi nalogi. Princ se je zahvalil in odšel naprej. Potem je srečal ubogo ženico, ki ga je prosila za kruh. Princ ji je dal kruh, v zameno pa mu je ženica dala čarobno sekuro. Princ je rekel, naj sekuro uporabi pri drugi nalogi. Princ se je zahvalil in odšel naprej. Čez nekaj časa je srečal kmeta, ki ga je prosil, če ga odpelje do vasi. Princ je to storil, kmet pa mu je v zameno dal šest semen fižola in mu rekel, naj semena uporabi pri tretji nalogi. Princ se je zahvalil in hitro odpravil naprej. Končno je prišel do kraljestva. Kralj ga je sprejel in mu dal prvo nalogo. Moral je premagati njegovega najboljšega vojščaka. Princ Filip je

vzel čarobni nož, ki mu ga je dal starec. Enkrat je zamahnil in pokončal hudobnega vojščaka. Prvo nalogo je opravil. Potem je sledila druga, težja naloga. V eni uri je moral posekati vsa drevesa v največjem gozdu kraljestva. Princ je vzel sekuro, ki mu jo je dala ženica. V pol ure je posekal vsa drevesa. Sledila pa je najtežja naloga. Moral je posaditi šest fižolov, morali pa so zrasti takoj. Princ je vzel šest semen, ki mu jih je dal kmet, jih posadil in takoj so zrasla.

Tako je princ Filip dobil princeso Patricijo za ženo in skupaj sta živela srečno, do konca svojih dni.

Rok Štumberger, 5. c

6. - 9. razred

PRIGODA ŽIRAFE

Nekega dne se je pri mojem drevesu ustavil ptičji poštar. Izročil mi je paket, na katerem je pisalo:

Prejme naj

ŽIRAFKA POD VEDNO ZELENI
DREVESOM

SAVANA 46

1000 SAHARA

Odprla sem paket. V paketu so bila nova sončna očala iz New Yorka. S hitro pošto mi jih je poslala Giraffe von Glockberk, poročena Vick, ki je bila moja najboljša prijateljica. Zraven očal je bila priložena povratna letalska vozovnica. Na njej je pisalo: Savana-New York, New York-Savana; čas bivanja: en mesec; potnica: Žirafa Savan.

Od začudenja sem odprla usta. Moje velike sanje bodo tako postale resničnost, odpotovala bom v New York.

Leteli smo dolgo. Zanimivo, da je bil pilot našega letala dihur, zato smo morali na povelje stevardes nekajkrat odpreti okna. Podobno se nam je godilo na poti nazaj, le da takrat nas vonjave niso toliko motile.

V New Yorku sva s prijateljico veliko nakupovale in hodile na obiske, ker je cel mesec bilo slabo vreme.

Po povratku domov sem si naslednji dan močno zaželela sončenja. Umila sem se in se oblekla, vzela torbico in odšla k kozmetičarki.

Po kosilu sem se želela sončiti, a mojih dragocenih očal ni bilo nikjer. To so bila zelo draga očala, zato sem hitro odšla k šerifu nosorogu.

Preiskali so celo Savano, a mojih dragocenih sončnih očal niso našli. Zadovoljiti sem se morala z mojimi navadnimi sončnimi očali.

Naslednji dan me je po telefonu poklicala moja prijateljica iz New Yorka, in mi sporočila, da so bila ta sončna očala ponaredek in naj jih raje ne dajem na nos, ker se mi lahko še kaj zgodi. Teh sončnih očal nisem nikoli več videla. Sicer pa ni zlato vse, kar se sveti!

Valentina Ambrožič, 7. a
Mentorica: Karmen Ivančič

Mentorica: Karmen Ivančič

Jek Bradič, 9.b

Jek Bradič, 9.b

Tina Šbertak, 9.b

Tina Šbertak, 9.b

6. - 9. razred

SLOVENIJA

V srcu Evrope država leži.
Kot da zavidale lego bi ji,
se gnetejo okrog nje druge dežele
vse,
a naše Slovenije ne dohite.

Hribi, doline in ravno polje,
visoke planine in sinje morje.
Dežela je lepa, ji nobena ni kos,
Slovenija naša – evropski ponos.

Kurent na Ptuj zimo podi,
v Istri 'z oliv se olje cedi,
v Halozah trsek bogato rodi,
na Krasu pršut omamno diši.

Na Bledu lep otok s cerkvico vabi,
Triglavski park planince povabi.
V Velenju kopati je premog težko,
a v Ljubljani živeti malo drago.

Človek postoj! Malo poglej!
V vsakem je kraju lepega kej.
V Idriji čipka se lepa ustvarja,
v Ribnici pa suha roba se dobro
prodaja.

Slovenski tolar smo žal izgubili,
a zanj smo veliki evro dobili.
V tem delu Evrope
smo ohranili ponos,
nihče na tem svetu
ne bo nam več kos.

Maja Bezjak, 7. b
Mentorica: Lidija Verlek

Nuša Širovnik, 6.a

Mentorica: Karmen Ivančič

V ŠOLI V NARAVI

Šola v naravi je bila cool,
saj je bilo zelo malo učnih ur.

Učitelji so bili veseli,
saj so se tudi oni dobro imeli.

Pohodi so bili utrujajoči,
a vseeno prebujajoči.

Učitelj nas je po jezeru zapodil
in nas nato v kanujih pustil.

Pri plezanju smo se zelo
naprezali,
čeprav smo bili privezani.

Med prostim časom smo na
posteljah bili,
lovili signal in telefonirali.

Zvečer smo imeli žur,
do primernih ur.

Nekateri so imeli še nočni
pohod,
saj spanje je ena njihovih
grozot.

Hitro je minilo,
ker bilo je zanimivo.

Še bi se vrnili
in se v domu Trilobit veselili.

Ivana Djakovič, 6. a
Mentor: Viljem Veg

Urednik: Viljem Veg

Oblikoval: Milan Pulko

Izdala: OŠ Mladika

Mentorica ilustracij: Mira Mijačević

April 2007